

نگاه

ازدواج طفل با سرپرست

خاطره شهبازی'

● لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست در ۲۲مهر سال ۱۳۸۸ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و فی‌الحال برای چندمین‌بار با ایرادات وارده از سوی شورای نگهبان، جهت بررسی مجدد به مجلس عودت داده شد.

لایحه پیش‌روی مجلس اقدامی پیشرو و مترقی در جهت تحقق حقوق کودکان بدسرپرست و بی‌سرپرست در کشور است به نحوی که لایحه مذکور مواع قبلی را در خصوص فرزندخواندگی در حدود شرایط آن تا حد قابل توجهی کاسته است.تا قبل از این لایحه احکام سرپرستی با استناعت از قانون حمایت از کودکان بدون سرپرست مورخ ۲۹ اسفند ۱۳۵۳ صادر می‌شد که هدف از قواعد سرپرستی کودک، رعایت حقوق هر دو طرف در روابط بین پدر و مادر به‌عنوان سرپرست و کودک بوده است. اما لایحه حمایت از کودک و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست سال ۸۸ در اندیشه حمایت فراگیر از کودک و با تأکید بر بازرسی دولت بر شرایط کودک فرزندخوانده، نگاه مثبتی به‌مقوله فرزندخواندگی داشته است.بنابراین شایان ذکر است که در تفسیر مواد قانون و تنظیم روابط مالی و غیرمالی فی‌مابین سرپرست و فرزندخوانده باید نفع کودک و هدف قانونگذار را از وضع قواعد سرپرستی فراموش نکرد.

در نظام حقوقی اسلام‌نسب منحصرآ از طریق ولادت مشروع ایجاد می‌شود، بنابراین در تعاقب این مساله عنوان می‌شود که فرزندخواندگی باعث ایجاد نسب قراردادی نمی‌شود و خانواده‌های فاقد فرزند و کودکانی که به دلایلی به‌دور از آغوش گرم خانواده روزگار سپری می‌کنند، تحت ضوابط و شرایطی می‌توانند کودکان بی‌سرپرست را سرپرستی کرده و نیز کودکان بی‌سرپرستی می‌توانند به سرپرستی گرفته شوند، بدون آنکه آثار ناشی از قربانیت نسبی، از قبیل ارث و حرمت نکاح بین سرپرست و فرزندخوانده ایجاد شود.

همان‌طور که مطلع هستیم قانون مدنی، اساس فرزندخواندگی را به رسمیت نشناخته و کلیه احکام منتج به صدور حکم سرپرستی طبق قانون حمایت از کودکان بی‌سرپرست (مصوب ۲۹ اسفند ۱۳۵۳) بوده است. علی‌الحال لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست همان‌طور که ذکر آن رفت با نگاهی حمایتی در جهت ارتقای منافع کودک فرزندخوانده تلاش دارد ضمن حفظ منافع کودک، شرایطی برای سهولت امر فرزندخواندگی با نظارت دولت و سازمان ذی‌ربط بر کودک فرزندخوانده فراهم کند.ماده ۲۷ لایحه (با توجه به متن اصلاحی در ۲۱مهر ۱۳۸۸) پس از پرداختن به مساله ازدواج سرپرست، (بعد از صدور حکم سرپرستی توسط دادگاه) به مقوله ممنوعیت ازدواج بین سرپرست و فرزندخوانده پرداخته است. لازم به یادآوری است که قانونگذار در ماده مذکور، در راستای رفع نواقص و کاستی‌های قانون قبلی و نیز حمایت موثر از طفل فرزندخوانده گام موثری برداشته است تا به آنجا که در ادامه ماده ۲۷، در تبصره عنوان می‌کند که:

«ازدواج چه در زمان حضانت و چه بعد از آن فی‌مابین سرپرست و طفل ممنوع است.»

تبصره فوق از این لحاظ که قانونگذار تلاش کرده در جهت حفظ منافع طفل و ایجاد محیطی گرم و خانوادگی در راستای رشد و بالندگی کودک مترقی عمل کند، شایان توجه است در نسخه اصلاح‌شده مورخ ۴مرداد ۱۳۹۱ مجلس شورای اسلامی تغییری نسبت به این ماده ایجاد نشده و ایرادی هم از سوی اصلاح نگهبان درخصوص تبصره ماده عنوان نشده است. اما بخش سوال انگیز و درواقع از ابداعات ماده مذکور، تبصره انتهایی ماده در نسخه مورخ ۹/۱/۱۲۵ است.بنابراین در اصلاحی که در تعاقب نظر شورای نگهبان در خصوص ایراد وارده به تبصره ماده ۲۷ به‌وجود آمده، مجلس شورای اسلامی تبصره ماده ۲۷ را به این نحو اصلاح کرده است:

«ازدواج چه در زمان حضانت و چه بعد از آن بین سرپرست و فرزندخوانده ممنوع است، مگر اینکه دادگاه صالح پس از اخذ نظر مشورتی سازمان این امر را به صلاح فرزندخوانده تشخیص دهد.»

در نسخه اصلاحی توسط مجلس در ابتدای تبصره مساله ازدواج بین سرپرست و فرزندخوانده ممنوع شده اما در بخش دوم تبصره قانونگذار عنوان می‌کند که مگر اینکه دادگاه صالح با نظر مشورتی سازمان این امر را به صلاح کودک بداند، ازدواج فی‌مابین طفل و سرپرست بلاعنا است. اما سوالی که در این بین مطرح می‌شود این است که چرا امری را که قانونگذار قانوناً نهی کرده و اخلاقاً پس‌بنده نیست، ممنوع به نظر دادگاه به صلاح طفل است؟ همچنین با چه صلاحید و نگاهی ممکن است که دادگاه ازدواج طفل و سرپرست را به صلاح طفل بداند و آیا در این صورت هدف از وضع قانون مزبور که هماناً تأمین منافع مادی و معنوی کودک است به چالش کشیده نخواهد شد؟ در ادامه چه اطمینانی هست که قانونگذار با این تبصره شرایط سوء‌استفاده از کودکان اثاث را برای افراد سودجو فراهم نکند؟

در حالی که طفل فرزندخوانده با نگاهی متفاوت از آنچه در تبصره به تشخیص دادگاه عنوان شده قدم به گامون خانواده گذاشته تا بلکه بتواند نعمت داشتن خانواده را به لطف قانون تجربه کند که در این شرایط ما با مجازدانستن ازدواج حتی با صلاحیداد دادگاه، مگر جز این است که حرمت کانون خانواده را زیر پا نهاده‌ایم و فرصت حضور کودک در شرایطی ایمن و خانوادگی را به حکم قانون از او سلب کرده‌ایم؟

«کارشناس ارشد حقوق بین‌الملل و عضو داوطلب کمیته حقوقی انجمن حمایت از کودک و نوجوان

مهدی زاهدی، وزیر علوم و محمدحسین نجابتی، رییس هیات موسس دانشگاه احمدی نژاد

شورورایعالی انقلاب فرهنگی در اوّلین روز از اسباب‌کشی رییس سابق خود از پاستور به نارمک به او و همفکرانش وفادار نماند. این ششورا روز گذشته فهرست اعضای هیات موسس دانشگاه ایرانیان را به دلیل حضور مشایب و بقایب در این هیات تأیید نکرد؛ تا راه محمود احمدی‌نژاد برای تأسیس دانشگاه ایرانیان که پیش از این از سوی کامران دانشجو و محمدحسین طریقت‌منفرد، هموار شده بود، حالا از سوی این شورا سد شود. از شورورایعالی انقلاب فرهنگی خبر می‌رسد، فهرست اعضای هیات موسس دانشگاه ایرانیان به دلیل حضور مشایب و بقایب در ایسن هیات به تأیید شورورایعالی انقلاب فرهنگی نرسیده است. این درحالی است که هنوز درباره قانونی بودن این اقدام شورورایعالی انقلاب فرهنگی و وزارت علوم برای صدور مجوز تأسیس دانشگاه غیردولتی به محمود احمدی‌نژاد ابهامات فراوانی وجود دارد. چراکه وزارت علوم و شورورایعالی انقلاب فرهنگی پیش از این بارها از ممنوعیت صدور مجوز جدید تأسیس دانشگاه در تهران خبر داده بودند. حالا شورورایعالی انقلاب فرهنگی پس از آنکه رییس این شورا محمود احمدی‌نژاد به رییس سابق تبدیل شد، اولین دست‌انداز را در مسیر تأسیس این دانشگاه ایجاد کرد. بر اساس اخبار کسب‌شده، یکی از دلایل مخالفت شورورایعالی انقلاب فرهنگی با فهرست اعضای هیات موسس، حضور اسفندیار رحیم‌مشایب و حمید بقایب در این هیات‌است. همچنین شورورایعالی انقلاب فرهنگی به مسوولان این دانشگاه اعلام کرده که اعضای هیات موسس این دانشگاه باید به تأیید این شورا برسند. این اولین‌باری نیست که شورورایعالی انقلاب‌فرهنگی دست‌به اقدامی مغایر با نظرات محمود احمدی‌نژاد می‌زند. پیش از این نیز تلاش‌های محمود احمدی‌نژاد برای جلوگیری از ریاست فرهاد دانشجو در دانشگاه آزاد اسلامی و پس از آن عضویت عبدالله جاسسی در شورورایعالی انقلاب فرهنگی با مخالفت اعضای این شورا همراه شد. دانشگاه بین‌المللی ایرانیان برای اولین‌بار در سال ۸۸ مطرح شد که پایه‌گذار آن اسفندیار رحیم‌مشایب بود و شورای گسترش وزارت علوم با اعطای مجوز به این دانشگاه موافقت کرد اما در پی آن اعضای شورورایعالی انقلاب فرهنگی با ایجاد این دانشگاه مخالفت کردند و در ادامه با توجه به موضع‌گیری رسانه‌ها و شخصیت‌های سیاسی و دانشگاهی این پروژه به دست فراموشی سپرده شد.

در ادامه خبر اعطای مجوز این دانشگاه به محمود احمدی‌نژاد این پرونده خاک‌خورده را دوباره به فضای رسانه‌ای کشور آورد و در آخرین جلسه شورورایعالی انقلاب فرهنگی در دولت دهم با ایجاد این دانشگاه موافقت شد و احمدی‌نژاد در آخرین گفت‌وگوی تلویزیونی خود با مردم به تشریح راه‌اندازی این دانشگاه پرداخت و حتی با اعلام شماره حسابی از مردم خواست که در جهت کمک مالی به دانشگاه ایرانیان پول واریز کنند و سهامدار شوند.

ابهام در صلاحیت آموزشی مشایب برای عضویت در هیات موسس

بر اساس مقررات وزارت علوم، احمدی‌نژاد برای تأسیس دانشگاه غیرانتفاعی خود باید فضایی حداقل ۱۵۰۰ مترمربعی به‌عنوان فضای دانشگاه معرفی کند و هفت تا هشت عضو هیات علمی داشته باشد. این موسسات آموزشی اگرچه اجازه دارند برخلاف دیگر

شرق، **فاطمه جمال‌پور**: در آخرین روزهایی که قالیباف در «بهشت» سکنا دارد حرف‌وحدیث‌ها پیرامون شفافیت مالی شهرداری بالا گرفته است. این حرف‌وحدیث‌ها از هزارمیلیاردتومان هزینه‌های فاقد سند شهرداری مورد ادعای حسن بیادی و تهدید خسرو دانشجو مبتنی بر افشاجاری درباره شرکت جهان از اعضای شورای سوم شروع شد و اکنون به منتخبان شورای چهارم هم رسیده است. اسماعیل دوستی در جلسه منتخبان اعضای شورای چهارم با حسن پورزندنی معاون مالی اداری شهرداری تهران گفت: پیش از یک‌میلیارد بیورو فاینانس برای پروژه‌های شهری گرفته شده است که خود یک بدعی برای شهر تهران محسوب می‌شود. در دومین اتفاق هم طی چند سال گذشته درایی‌های شهرداری و سهم مشارکت‌ها و تراکم‌ها بیشتر از سال‌های گذشته فروخته شده آیا برای این موارد جایگزینی در نظر گرفته شده است؟ وی افزود: در بخش مالی شهرداری در اتفاق خارق‌العاده افتاده است. اولین اتفاق، گرفتن فاینانس است، چراکه در گذشته شهرداری‌ها این سابقه وجود ندارد که اگر برای درایی‌های فروخته شده جایگزینی نشده باشد از فاینانس هم خطرناک‌تر خواهد بود.

دوستی در ادامه تأکید کرد: این بحث غیرنقدی که دایم برای آن تأکید دارید در ریای است که می‌ترسم شهرداری را دچار مشکل کند اگر نگاه به درآمدهای غیرنقدی نگاه مکمل باشد خوب است. وی افزود: اگر بودجه ۱۵ هزارمیلیاردتومانی شهرداری به یکباره کاهش یابد، تنها می‌تواند هزینه‌های جاری که ۲۰درصد درآمدهای نقدی را شامل می‌شود، پوشش دهد.

دوستی همچنین به داشتن حساب‌های بی‌شمار شهرداری تهران اشاره دارد و می‌گوید هر سازمان معاونت و شرکتی که وابسته به شهرداری است طبق قانون باید درآمدهایش را به حساب خزانه واریز کند ولی با این توضیحات مشخص است هر کدام حساب جداگانه دارند که مغایر با شفافیت مالی است. برای مثال سازمان املاک و سرمایه‌گذاری به واسطه

جامعه

عدم تأیید هیات موسس دانشگاه احمدی نژاد

مشایب و بقایب ر دصلاحیت شدند

محمدحسین نجابتی

محمدحسین نجابتی

پای اسفندیار در میان است

احمدی‌نژاد در حالی تصمیم به تأسیس دانشگاه گرفته که قبل از این، مشایب برای تأسیس دانشگاه ایرانیان پیشقدم شده‌بود؛ دانشگاهی که گفته می‌شداعطای مجوز آن در شورورایعالی انقلاب فرهنگی در دست بررسی است و حالا زمره‌هایی که عنوان می‌کرد، دانشگاه‌مانظر احمدی‌نژاد همان دانشگاه جامع بین‌المللی ایرانیان است بیش‌ازپیش با تأییدنشدن رحیم‌مشایب به‌عنوان عضو هیات

هنوز درباره قانونی بودن این اقدام شورورایعالی انقلاب فرهنگی و وزارت علوم برای صدور مجوز تأسیس دانشگاه غیر دولتی به محمود احمدی‌نژاد ابهامات فراوانی وجود دارد، چراکه فرهنگ‌ی پیش از این بارها از ممنوعیت صدور مجوز جدید تأسیس دانشگاه در تهران خبر داده بودند

به‌جز اینها، توانایی تأمین هزینه‌های جاری دانشگاه هم یکی دیگر از شروط وزارت علوم برای مجوز دادن به موسسان این دانشگاه‌هاست. بر این اساس اعضای هیات موسس باید علاوه بر دارا بودن مدارک تحصیلی بالا دارای سابق آموزشی، پژوهشی و علمی باشند که مشخص نیست اسفندیار رحیم‌مشایب که هم‌اکنون دانشجوی پیشنهاد تأسیس آن را به وزارت علوم داد و یک سال بعد، موافقت اصولی تأسیسش را از وزارت علوم گرفت. با این حال اساسنامه این دانشگاه که قرار بود

در تمام مقاطع تحصیلی، دانش‌جوی بدون کنکور بپذیرد و از میان ایرانیان خارج از کشور هم پذیرش داشته باشد، به تصویب شورورایعالی انقلاب فرهنگی نرسید. در همان سال ۹۰ نمایندگان مجلس کامران دانشجو را فراخوانند تا در جلسه کمیسیون آموزش مجلس حاضر شود و پاسخگوی نمایندگان مجلس درباره ابهامات این دانشگاه باشد. در آن جلسه وزیر علوم، مرضیه وحیددستجردی (وزیر وقت بهداشت)، علی‌اکبر صالحی (وزیر امور خارجه)، لطفالله فروزنده (معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی)، ابراهیم عزیزی (معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی)، حمید بقایب (معاون اجرایی)، اسفندیار رحیم‌مشایب (جانشین رییس شورورایعالی امور ایرانیان خارج از کشور) و محمد شریف‌ملکنژاده (دبیر کل شورورایعالی امور ایرانیان خارج از کشور) را به‌عنوان هفت عضو پیشنهادی هیات موسس دانشگاه جامع بین‌المللی ایرانیان معرفی کرد.هفت‌عضو کاملاً دولتی که حضور آنها در یک موسسه غیردولتی و شبایبه وقوع رات‌خواری، نمایندگان مجلس را به مخالف با اساسنامه آن واداشت.

احمدی‌نژاد تنها نیست

اقدام محمود احمدی‌نژاد برای تأسیس دانشگاه ایرانیان در حالی است که سودای دانشگاه‌داری تنها در سر او پروانده نشده است. پیش از او نیز سیاستمداران مسوولانی اقلم به تأسیس دانشگاه‌های غیرانتفاعی در کشور کرده بودند. طبق آمار رسمی موجود نزدیک به ۲۹۶ مرکز و موسسه آموزشی غیرانتفاعی بر اساس مجوز وزارت علوم در کشور به امر آموزش می‌پردازند. بین نام‌های صاحبان مختلف این مراکز آموزشی اسامی برخی صاحبان دانشگاه‌های غیرانتفاعی به‌دلیل شهرت سیاسی، اجتماعی و فرهنگی آشناتر از سایران به‌شمار می‌رود. از مشهورترین سیاستمدارانی که اقدام به تأسیس دانشگاه کرده‌اند می‌توان به فاضل ارشدی لاریجانی، برادر رییس مجلس شورای اسلامی، محمدمهدی زاهدی، وزیر علوم دولت نهم و رییس کنونی کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس،محمدباقر قالیباف، شهردار تهران و آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی، رییس سابق قوه‌قضاییه اشاره کرد.

اسامی مسوولان و سیاست مدارانی که طی چند سال اخیر اقدام به تأسیس دانشگاه کردند		
اسامی و سمت	نام موسسه یا دانشگاه	
فاضل اردشیر لاریجانی، برادر رییس مجلس شورای اسلامی	«دانشگاه غیر انتفاعی طبری» در بابل	
سعدالله نصیری قیداری، عضو سابق کمیسیون آموزش مجلس	موسسه غیر انتفاعی «عبدالرحمن صوفی» در زنجان	
محمدمهدی زاهدی، وزیر علوم دولت نهم، رییس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس	موسسه غیر انتفاعی کرمان در کرمان	
حسین عبدمتن‌ریزی دبیرکل سابق بورس	موسسه غیر انتفاعی «پژوهش صنایع ایران» در قزوین	
حمیدرضا ناطق‌نوری	موسسه غیر انتفاعی «محدث نوری» در شهرستان نور	
کمال خرازی، وزیر امورخارجه اسبق	موسسه غیر انتفاعی مهر البرز در تهران	
مرتضی حاجی، وزیر اسبق آموزش‌وپروورش	موسسه غیر انتفاعی «علوم و فنون» در مازندران	
علیرضا محجوب، نماینده مجلس	موسسه غیر انتفاعی «کار» در قزوین	
مصطفی کواکبیان، نماینده سابق مجلس	موسسه غیر انتفاعی «فضیلت» در سمنان	
محمدباقر قالیباف، شهردار تهران	موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی- غیردولتی خراسان- مشهد	
موسوی لاری، وزیر کشور دولت خاتمی	موسسه غیر انتفاعی «ارشاد» دماوند	
علی اکبر متکان، معاون اداری ـ مالی وزیر علوم	موسسه غیر انتفاعی «پبردیسان» در فریدون‌کنار	
حسین نادری‌منش، معاون آموزشی وزارت علوم	موسسه غیر انتفاعی «ربیع رشیدی» در تبریز	
آیت‌الله هاشمی شاهرودی، رییس سابق قوه‌قضاییه	موسسه قضایی غیر انتفاعی «عدالت» در تهران	
محمود احمدی‌نژاد	دانشگاه غیر انتفاعی «ایرانیان»	

چهارمین جلسه اعضای شورای چهارم با معاونان شهرداری بحث‌برانگیز شد

عملکرد مالی قالیباف شفاف نیست

نقششان در حل مسایل مالی پیمانکاران، با وجودی که در مسایل مالی غیرمتخصص هستند در آن دخالت می‌کنند و حساب مستقل دارند.

وی از اجرای برخی پروژه‌های بزرگ شهری به‌عنوان یادگاری‌های دوران مدیریت شهردار فعلی تهران یاد می‌کند و می‌گوید: سه‌پروژه بزرگی که در تهران انجام شده است، به‌عنوان یادگار برای آقای قالیباف باقی می‌ماند، تعارف که نداریم اما با چه قیمتی؟ در اینجا نکته‌ای نهفته است، این پروژه‌ها حدود ۴۰هزارمیلیاردتومان با بازپرداخت بدهی فاینانس‌ها و بدهی‌های داخلی و هزینه‌هایی که از بودجه شهرداری به‌طور مستقیم شده است خرج خواهند داشت.

دوستی در ادامه سوق‌دادن منابع نقدی به بحث غیرنقدی را در قالب تهاوت و استفاده از معوضات به جای واریز نقدی را نیز برای طلبکاران دردرسرماسازی داند چراکه آنها باید معارضان این املاک را راضی کنند. منتخب چهارمین دوره شورا در ادامه توند شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کنار بانک شهر را ایجاد یک رات اطلاعاتی دانست و افزود: درست‌است که به گفته مدیران شهری با ایجاد این شرکت‌ها، جلو بسیاری از کارگزارانی که هزارانمیلیاردتومان پول به جیب می‌زدند گرفته شده است. ولی خود این شرکت‌ها هم داستان‌های خاص خودشان را دارند.

دوستی با اعتقاد به اینکه می‌خواهیم مسایل را بردارنه پیش ببریم و شفاف کار کنیم خاطر نشان کرد: در بخش واگذاری املاک و سرمایه‌گذاری‌های شهرداری امکان ندارد، شهرداری تهران ملکی را در منطقه یک فروخته باشد و در همان منطقه سرمایه‌گذاری کرده باشد، هزینه غیرنقدی برای من جا نمی‌افتد چون فروش سرمایه است.

احمد دنیا مالی دیگر عضو شورای چهارم در ادامه

یادداشت

قایباف و برنامه‌ریزی شهری

علی نوذری‌پور

● قالیباف در جمع نمایندگان مجلس شورای اسلامی در مورخه هفتم خرداد سال‌جاری گفته بود: «حرف‌هایی که می‌زنم شعار نیست. ما در شهرداری تهران دو برنامه سه‌ساله و پنج‌ساله تدوین کردیم و امروز که در خدمت شما هستیم، صددرصد هردو آنها بدون انحراف یک‌دصدی تحقق یافته‌است. آیا واقعاً چنین سابقه کاری در شهرداری وجود دارد؟ ماخذ: روزنامه تهران امروز ۹۲/۳۸.

در قانون شهرداری و قانون عمران، نوسازی و اصلاحات شهز از نوع برنامه یاد شده است؛ اول برنامه و یا سند توسعه کلبدی شهر که به طرح‌های جامع و تفصیلی و هادی مشهورند و دوم برنامه پنج‌ساله عمران، نوسازی و اصلاحات شهر که مبتنی بر برنامه نوع اول تهیه شده، و تکلیف پروژه‌های عمرانی را در طول پنج‌سال مشخص می‌کند. البته برنامه نوع دوم در وهله اول برای نوسازی بافت‌های فرسوده شهری پیش‌بینی شده بود ولی بعدها در سال ۱۳۷۹ براساس دستورالعمل وزیر وقت کشور، برنامه پنج‌ساله توسعه و عمران نامیده شد و کلیت برنامه‌های عمرانی و خدمات شهری رامشتمل شد. برنامه‌ریزی از نوع دوم مبتنی بر پژوهشی بود که در آن سال‌ها در خصوص تدوین نظام برنامه‌ریزی شهرداری‌ها در مرکز مطالعات برنامه‌ریزی شهری وزارت کشور تهیه شد و مبتنی بر این پژوهش وزیر وقت کشور – حضرت حجت‌الاسلام جناب آقای موسوی‌لاری – نظام نوین برنامه‌ریزی در شهرداری‌ها را طی دستورالعملی به استانداری‌ها جهت اجرا در شهرداری‌های سراسر کشور ابلاغ کرد.

بنابراین در نظام برنامه‌ریزی شهرداری‌ها اولاً برنامه‌های تحت عنوان برنامه سه‌ساله تداریم و اقدام شهرداری تهران نوعی بدعت محسوب می‌شود و در صورت ارائه به وزارت کشور، برنامه مذکور رد خواهد شد. ثانیاً برنامه‌های مذکور حسب مفاد قانون نوسازی باید پس از تهیه در شهرداری به تصویب شورای شهر برسد. آنچه شورای شهر تصویب کرده، برنامه پنج‌ساله ۱۳۹۲- ۱۳۸۸، است که برنامه مذکور به دلیل کیفی‌بودن و نداشتن اهداف و شاخص‌های کمی، قابلیت استفاده، بهره‌برداری و تحقق را نداشته است و اولی اثر اینکه قابل ارزیابی نیز نمی‌باشد. اینکه قالیباف اظهار می‌دارد یک‌دصد از مفاد برنامه مذکور انحراف نداشته است، و به عبارتی صددرصد محقق شده، قابل‌بامل بسیار است. ثالثاً از این‌رو معاونت مربوط در شهرداری با اذنان به این نکته، برنامه‌ای تحت عنوان برنامه عملیاتی سه‌ساله از دل برنامه پنج‌ساله مذکور تهیه کرد تحت عنوان برنامه عملیاتی ۱۳۹۲- ۱۳۹۰، بنابراین شهرداری دو برنامه داشته است، بلکه یک برنامه پنج‌ساله داشته که به دلیل عملیاتی‌نبودن و قابل ارزیابی‌نبودن، سه‌سال باقی‌مانده از آن برنامه، تحت‌عنوان برنامه سه‌ساله عملیاتی تهیه شده است.ریاها برنامه تهیه شده عملیاتی تهبه شده است.ریاها

تهیه برنامه سه‌ساله عملیاتی مذکور یک سال طول کشیده است. یعنی در انتهای سال ۱۳۹۰ تهیه و ارائه شده است؛ بنابراین در سال ۱۳۹۰ هم برنامه‌ای در کار نبوده است. سال ۱۳۹۲ هم که دو ماه از آن گذشته بود، بنابراین اگر بخواهیم صحبت‌های قالیباف را دقیق و شفاف کنیم، شهرداری تهران صرفاً در سال ۱۳۹۱ برنامه داشته است که اگر ارزیابی شده باشد و انحراف یک‌دصدی در تحقق و اجرای آن صورت نگرفته باشد، آنکه می‌توان گفت در طول هشت سال مدیریت قالیباف، یک سال با برنامه کار شده است.گفتن این سخنان در جمع نمایندگان مجلس شورای اسلامی در بحبوحه انتخابات ریاست‌جمهوری چه پیامی را به مخاطبان صادر می‌کند! حتماً نمایندگان مجلس این سخنان را باور کرده بودند که قریب ۵۰درافز آن‌ها به حمایت‌وی برخاستند. حال که رییس‌جمهور کشور انتخاب شده است، شورای شهر تهران – دوره سوم – قبل از اتمام کار نمی‌خواهد به ارزیابی عملکرد شهردار خود در ارتباط با حضور در انتخابات ریاست‌جمهوری بپردازد؟ این سخنان به همراه ده‌ها سخن وعملکرد دیگر – حتماً – نیز به بررسی، تحقیق و ارزیابی دارد. اگر شهردار تهران باید کسی باشد که دارای عملکرد و شهرت ملی و کشوری باشد، همواره این خطر وجود دارد که نینمکنگی به جایگاه ریاست‌جمهوری داشته باشد و این نوع انتخاب، یعنی اینکه مدیریت و برنامه‌ریزی شهری در خدمت انتخابات ریاست‌جمهوری قرار گرفت.

● **مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی عمران وزارت کشور در دولت اصلاحات**

تک برمه

زنان خیابانی شناسنامه‌دار می‌شوند

● **مهز**: رییس پلیس امنیت اخلاقی، از شناسنامه‌دار شدن زنان خیابانی و تشکیل پرونده برای ساماندهی این افراد خبر داد. سرهنگ مسعود زاهدیان اظهار کرد: در حوزه زنان خیابانی کمبودهایی وجود دارد و دستگاه‌های متولی در رایبه خدمات باز‌پووری و ساماندهی افراد آسیب‌دیده به این قشر ضعیف‌هایی دارند. چندی قبل کار گروه ویژه ساماندهی زنان خیابانی با حضور دستگاه‌های متولی خاندان‌رسانی در پلیس امنیت تشکیکلی شده تا با رایبه طرحی این زنان تحت پوشش بازپووری قرار گیرند. وی ادامه داد: امیدواریم با فعالیت این کار گروه شاهد نتایج خوبی در ساماندهی این افراد باشیم. این کار گروه به‌صورت کشوری مسوول هماهنگی و پیگیری موضوع در میان دستگاه‌هاست. رییس پلیس امنیت اخلاقی با اعلام اینکه تمامی زنان خیابانی که شناسنامه دار می‌شوند دارای شناسنامه خواهند شد، تأکید کرد: تمامی سوابق این افراد در پلیس ثبت شده و پس از دستگیری تحت‌رصد قرار می‌گیرند. به گفته زاهدیان، با فعالیت این کار گروه معقل زنان خیابانی تا حد زیادی از معابر رفع می‌شود. برنامه‌ریزی کرده‌ایم تا تمامی آنها در تهران تحت پوشش قرار گیرند.